

fører for Flertallets (Martin Olsen) Udtalelser her forleden Dag og til Flertallets Udtalelser i Kommissionsbetænkningen.

Naar jeg som Medlem af Udvalget skulde tage Stilling til et af de foreliggende Projekter, og jeg, som sagt, fandt dem alle fuldtud brugelige, rejser der sig for mig det Spørgsmaal: Hvilket af Projekterne har det for Beskueren smukkeste Anlæg? Og hvilket det var, nærrede jeg ingen Tvivl om. Jeg tror, at Arkitekt Ingemann i den Retning er saa langt forud for alle de andre, at der ved en Afstemning vilde blive Enstemmighed for hans Projekt. Jeg lægger en ikke ringe Vægt paa dette Forhold. Jeg ser saaledes paa det, at hvor Staten skal ofre en Million eller mere paa et Byggeforetagende ved Alfarvej, maa Lovgivningsmagten tage et ikke ringe Hensyn til Anlægets Skønhedsvirkning. Jeg mener ikke, at Skønheden skal gaa forud for Hensynet til den praktiske Brug, men her, hvor jeg føler mig overbevist om, at den smukkeste Løsning vil give et til sit Formaal svarende Anlæg, her beder jeg om, at Rigsdag og Ministerium vil vælge det Projekt, der giver det smukkeste Hospital. Flertallet anbefaler sit Forslag med, at det er Lægekorpsets Forslag, og dette Udtryk ser jo ret bestikkende ud; men hvem er Lægekorpset i dette Forhold? Det er Generallæge Biering, den samme Generallæge Biering, som selv konkurrerer med om Anlægget. Og at han holder mest af sit eget Projekt, synes jeg ikke kan forundre nogen. Jeg skulde være tilbøjelig til at følge Flertallet her, hvis dette Udtryk „Lægekorpset“ betød, at de militære Læger var enige om dette Projekts Fortrinlighed fremfor de andre; men saadan er det jo slet ikke. Der er tre Stabslæger, som har haft Lejlighed til offentligt at udtale sig om Sagen, det er Stabslægerne v. Harten, Gordon Norrie og Rørdam, og saa vidt jeg ved, har alle disse tre Herrer enten været eller er i Øjeblikket militære Overlæger paa et saadant Hospital, og disse tre er enige om, at Generallæge Bierings Projekt ikke giver nogen god Løsning. Man kan derfor ikke sige, at det betyder saa overordentlig meget, at Hærens Lægekorpsets anbefaler, naar hermed kun menes Generallægen; de tre Stabslæger siger noget ganske andet. Det forekommer mig, at naar Forholdet er saaledes, at her staar Officerer og Læger med et Projekt og en anerkendt dygtig Arkitekt, som for ganske nylig har udført et lignende Stykke Arbejde, omend noget mindre, for Staten og har løst

denne Opgave fortrinligt, med et andet Forslag, bør Rigsdag og Regering tage det Standpunkt at sige: Lad Ingeniørofficererne uddanne Mandskab og passe deres øvrige militære Opgaver, og lad Lægerne passe de syge Soldater, som det er nødvendigt at passe paa vore Hospitaler, men lad saa ogsaa Arkitekterne lede vore Byggeforetagender. Naar man vælger dette Standpunkt, tror jeg, man fordeler Arbejdet rigtigt. Her er Tale om en Arbejdsdeling, og den kan jeg ikke se kan blive rigtig paa nogen anden Maade end paa den, som jeg her nævner. Jeg føler mig altsaa foranlediget til at bede den højtærede Minister om at lade Arkitekt Ingemann udarbejde sine Planer nøjere, men jeg maa saa ogsaa bede om, at Planerne maa blive udarbejdet af Arkitekt Ingemann i Samraad med den Overlæge, som skal være den ledende paa Sygehuset. Det kan jo ikke nytte noget, at det bliver Generallæge Biering, thi han skal jo ikke have med de syge derude at gøre, han skal ikke direkte have at gøre med den Gerning, der skal gøres paa dette Hospital. Forholdet er jo saaledes, at der bliver ansat en Overlæge, som skal lede denne Institution, og han faar en hel Del Hjælpelæger o. s. v. At der sker Samraad med disse under den endelige Udformning af Projektet, finder jeg er saare naturligt, ja paakrævet. Hvis man gaar den Vej, faar man det bedste og smukkeste Hospital, vi overhovedet kan faa, for det Beløb, der her er Tale om at anvende. Hermed skal jeg anbefale den højtærede Minister og den højtærede Rigsdag at vælge den af Arkitekt Ingemann udkastede Plan til videre Bearbejdelse.

Fraenkel: Jeg kan ikke være enig med den ærede sidste Taler (J. Andersen) i, at det vilde være en heldig Arbejdsdeling, om man lod Lægerne passe de syge og Ingeniørerne deres Soldater og saa lod en Arkitekt bygge Hospitalet. Der er jo nemlig i moderne Arbejdsordning ikke alene noget, der hedder Arbejdsdeling, der er ogsaa noget, der hedder Arbejdsforening, og navnlig ved et Byggeforetagende forekommer det mig rigtignok, at en Forening af dem, der skal bruge Bygningen, og dem, der skal bygge den, er ikke alene ønskelig, men ganske paakrævet, og det er netop en saadan, man ikke har kunnet opnaa. En selvstændig Dom om de forskellige Planer, vi har fremme, skal jeg ganske afholde mig fra; thi jeg er ikke sagkyndig paa noget af de Omraader, som her kommer i Betragtning. Jeg har ganske vist i